

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. balandžio 15 d.*

Byloje C-390/06

dėl *Tribunale ordinario di Roma* (Italija) 2006 m. birželio 14 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2006 m. rugsėjo 19 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Nuova Agricast Srl

prieš

Ministero delle Attività Produttive,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, G. Arestis ir U. Löhmus, teisėjai A. Borg Barthet, M. Ilešič (pranešėjas), J. Malenovský, J. Klučka, E. Levits ir C. Toader,

* Processo kalba: italų.

generalinis advokatas J. Mazák,
kanclerio pavaduotojas H. von Holstein,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2007 m. rugsėjo 11 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Nuova Agricast Srl*, atstovaujamos advokato A. Calabrese,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* V. Russo,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos E. Righini ir V. Di Bucci,

išklausęs 2007 m. lapkričio 27 d. posėdyje pateiktą generalinio advokato išvadą,

priima šį

Sprendimą

¹ Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2000 m. liepos 21 d. Komisijos sprendimo iki 2006 m. gruodžio 31 d. nepateikti prieštaravimų dėl pagalbos

investicijoms Italijos atsilikusiuose regionuose schemas (Valstybės pagalba Nr. N 715/99 – Italija) (toliau – ginčijamas sprendimas), apie kurį trumpas pranešimas paskelbtas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 278, p. 26), galiojimu.

- 2 Jis buvo pateiktas nagrinėjant Italijos Apulijos regione įsteigtos įmonės *Nuova Agricast Srl* (toliau – *Nuova Agricast*) ieškinį, pareikštą Gamybos ministerijai (*Ministero delle Attività Produttive*), kuriuo prašoma atlyginti žalą, kurią ši įmonė, negavusi valstybės pagalbos, galimai patyrė dėl Italijos valdžios institucijų neteisėto elgesio iki ginčijamo sprendimo priėmimo vykusiose derybose su Europos Bendrijų Komisija.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 659/1999

- 3 Kaip matyti iš 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties (88) straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), antros konstatuojamosios dalies, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, juo kodifikuojama ir grindžiama Europos Bendrijų Komisijos praktika valstybės pagalbos tyrimo srityje.
- 4 Pagal šio reglamento 1 straipsnio c punktą „nauja pagalba“ – tai „visa pagalba, t. y. pagalbos sistemos ir individuali pagalba, kuri nėra egzistuojanti pagalba, įskaitant egzistuojančios pagalbos pakeitimus“.

5 Reglamento Nr. 659/1999 2 straipsnyje nurodyta:

„1. Suinteresuotoji valstybė narė, išskyrus tuos atvejus, kai pagal Sutarties (89) straipsnį priimtuose reglamentuose ir kitose atitinkamose Sutarties nuostatose yra numatyta kitaip, iš anksto praneša Komisijai apie bet kuriuos planus skirti naują pagalbą. Gavusi pranešimą, Komisija apie tai iš karto informuoja suinteresuotąją valstybę narę.

2. Savo pranešime suinteresuotoji valstybė narė pateikia visą reikiamą informaciją, kad Komisija pagal 4 ir 7 straipsnius (toliau – išsamus pranešimas) galėtų priimti sprendimą.“

6 Reglamento Nr. 659/1999 4straipsnio 2–4 dalyse numatyta:

„2. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisija nustato, kad pranešime nurodyta priemonė nėra pagalba, ji savo išvadą pateikia priimtame sprendime.

3. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai nekyla jokių abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, tiek, kiek minėtoji priemonė priskiriama Sutarties (87) straipsnio 1 dalies taikymo sričiai, Komisija nusprendžia, kad minėtoji priemonė atitinka bendrąją rinką (toliau – sprendimas nepateikti prieštaravimų). Šiame sprendime nurodoma išimtis, kuri buvo taikyta pagal Sutartį.

4. Jeigu po pirminio patikrinimo Komisijai kyla abejonių dėl pranešime nurodytos priemonės suderinamumo su bendrąja rinka, ji nusprendžia pradėti bylos procesą pagal Sutarties (88) straipsnio 2 dalį (toliau – sprendimas pradėti formalią tyrimo procedūrą).“

- 7 Reglamento Nr. 659/1999 5 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad „jeigu Komisija mano, jog suinteresuotųjų valstybių narių pateikta informacija, susijusi su priemone, apie kurią reikia pranešti pagal 2 straipsnį, nėra išsami, ji prašo pateikti visą reikiamą papildomą informaciją.“

Iki 1999 m. gruodžio 31 d. patvirtintos pagalbos investicijoms Italijos atsilikusiuose regionuose schemos

- 8 1992 m. spalio 22 d. Dekretu įstatymu Nr. 415 dėl pakartotinio finansavimo pagal 1986 m. kovo 1 d. Įstatymą Nr. 64, įtvirtinantį ypatingų veiksmų Pietų Italijos regionuose (*Mezzogiorno*) nustatymo tvarką (Rifinanziamento della legge 1° marzo 1986, n. 64, recante disciplina organica dell'intervento straordinario nel Mezzogiorno) (GURI, Nr. 249, 1992 m. spalio 22 d., p. 3), po 1992 m. gruodžio 19 d. Įstatymu Nr. 488 (GURI, Nr. 299, 1992 m. gruodžio 21 d., klaidų ištaisymas GURI, Nr. 301, 1992 m. gruodžio 21 d., p. 40), kuris pats buvo pakeistas 1993 m. balandžio 3 d. Įstatyminiu dekretu Nr. 96 (GURI, Nr. 79, 1993 m. balandžio 5 d., p. 5, toliau – Įstatymas Nr. 488/1992), padarytais pakeitimais pakeistu į įstatymą, Italijos teisės aktų leidėjas numatė finansines priemones, skirtas skatinti įmones atsilikusiuose šalies regionuose plėtoti tam tikrą gamybinę veiklą.
- 9 1995 m. kovo 1 d. ir 1997 m. gegužės 21 d. Komisija priėmė du sprendimus neteikti prieštaravimų dėl viena po kitos galiojusių ir Įstatymu Nr. 488/1992 bei įvairiomis jo taikymo nuostatomis pagrįstų pagalbos schemų (Valstybės pagalba Nr. N 40/95 ir

N 27/A/97) pirmiausia iki 1996 m. gruodžio 31 d., paskui – iki 1999 m. gruodžio 31 dienos. Apie šiuos sprendimus trumpi pranešimai paskelbti *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*: 1995 m. liepos 18 d. – apie 1995 m. kovo 1 d. Sprendimą (OL C 184, 1995 p. 4) ir 1997 m. rugpjūčio 8 d. – apie 1997 m. gegužės 21 d. Sprendimą (JO C 242, 1997, p. 4, toliau – 1997 m. Sprendimas).

- 10 1997 m. Sprendimu patvirtintos išsamios pagalbos schemos taikymo taisyklės (toliau – 1997–1999 m. pagalbos schema) buvo įtvirtintos, pirma, 1995 m. balandžio 27 d. Tarpžinybinio ekonominio planavimo komiteto (*Comitato interministeriale per la programmazione economica*) sprendimu dėl nurodymų, taikomų subsidijoms teikti 1995 m. balandžio 27 d. Įstatymo Nr. 488/1992 1 straipsnio 2 dalies prasme (*direttive per la concessione di agevolazioni ai sensi dell'art. 1, comma 2, del decreto-legge 22 ottobre 1992, n. 415, convertito nella legge 19 dicembre 1992, n. 488, in tema di disciplina organica dell'intervento straordinario nel Mezzogiorno*) (GURI, Nr. 142, 1995 m. birželio 20 d., p. 17), iš dalies pakeistu 1996 m. gruodžio 18 d. minėto komiteto sprendimu (GURI, Nr. 70, 1997 m. kovo 25 d., p. 35), antra, 1995 m. spalio 20 d. Pramonės, prekybos ir amatų ministerijos (*Ministero dell'Industria, del Commercio e dell'Artigianato*) (toliau – MICA) dekretu Nr. 527, įtvirtinančiu nuostatas dėl subsidijų gamybinei veiklai atsilikusiuose šalies regionuose suteikimo ir paskirstymo tvarkos bei procedūros (*regolamento recante le modalità e le procedure per la concessione ed erogazione delle agevolazioni in favore delle attività produttive nelle aree depresse del Paese*) (GURI, Nr. 292, 1995 m. gruodžio 15 d., p. 3), iš dalies pakeistu 1997 m. liepos 31 d. minėtos ministerijos dekretu Nr. 319 (GURI, Nr. 221, 1997 m. rugsėjo 22 d., p. 31), ir trečia, 1997 m. lapkričio 20 d. Aplinkraščiu Nr. 234363 (GURI, Nr. 291, paprastasis priedas, 1997 m. gruodžio 15 d.).

- 11 Šiose išsamiose taikymo taisyklėse visų pirma numatyta, kad:

— kiekvienų metų finansiniai ištekliai padalijami į dvi lygias dalis ir suteikiami paskelbus du kvietimus teikti paraiškas; tačiau remiantis tais metais, kuriais buvo

suteikti ištekliai, turimu finansavimu, lėšų paskirstymo tvarka gali būti pakeista dekretu, be kita ko, šiuos išteklius paskirstant paskelbus vienintelį kvietimą teikti paraiškas,

- paskelbus kvietimą, pateiktas paraiškas išnagrinėja įgaliotieji bankai, kurie jas įvertina tam tikru taškų skaičiumi atsižvelgiant į reguliavimo kriterijus, vadinamus „indicatori“ (toliau – rodikliai),

- bankų atlikto nagrinėjimo rezultatų pagrindu MICA sudaro regioninius eilėkumo sąrašus, kuriuose paraiškos surašytos pagal gautus rezultatus taškų mažėjimo tvarka, ir priima dekretą dėl subsidijų suteikimo pareiškėjams, pradedant pirmuoju, kol nebus išnaudotos atitinkamam kvietimui skirtos lėšos,

- reikalavimus atitinkančios išlaidos – tai išlaidos, patirtos skaičiuojant nuo kitos dienos pasibaigus ankstesnio kvietimo teikti paraiškas už kvietimą, kurį paskelbus buvo pateikta paraiška pagalbai gauti, galiojimui, išskyrus projektų rengimo ir tyrimų bei įmonės žemės įgijimo ir paruošimo išlaidas, kurios laikomos atitinkančiomis reikalavimus skaičiuojant už dvylika mėnesių iki paraiškos pateikimo dienos,

- įmonės, kurių paraiška pagalbai gauti buvo įtraukta į regioninį sąrašą, bet kurios negavo subsidijų dėl to, kad atitinkamam kvietimui skirti ištekliai buvo mažesni nei visa prašomos pagalbos suma, gali arba nepakeitusios projekto duomenų, kuriais grindžiami rodikliai, dar kartą pateikti tą patį projektą po kvietimo teikti paraiškas, kurį paskelbus jos jau buvo pateikusios savo paraišką paskelbus pirmą vėlesnį naudingą kvietimą (vadinamasis paraiškos „automatiškas įtraukimas“), arba atsisakyti šio automatiško įtraukimo ir po kvietimo teikti paraiškas, pagal kurį jos atsisakė būti automatiškai įtrauktos, paskelbus pirmą vėlesnį naudingą

kvietimą dar kartą pateikti tą patį projektą, padarius visų arba dalies duomenų, kuriais grindžiami rodikliai, pakeitimus siekiant, kad paraiška pagalbai gauti būtų konkurencingesnė, tačiau šiais pakeitimais nedarant įtakos esminėms projekto dalims (vadinamasis paraiškos „perrašymas“); abiem atvejais sprendžiant, ar išlaidos atitinka reikalavimus, paliekamos galioti pirminėms paraiškoms taikomos sąlygos.

Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės

- 12 1998 m. Komisija paskelbė nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gaires (OL C 74, 1998, p. 9, toliau – gairės), kurių 4.2 punkto trečiojoje pastraipoje nurodyta, jog „pagalbos schemose turi būti numatyta, kad paraiška pagalbai gauti turi būti pateikiama prieš pradėdant darbus pagal projektą“.
- 13 Pagal gairių 6.1 punkto pirmąją pastraipą „išskyrus pereinamojo laikotarpio priemones, išdėstytas tolesniuose 6.2 ir 6.3 punktuose, Komisija turi įvertinti regioninės pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka remdamasi šiomis gairėmis, kai tik bus galima jas taikyti“.

Ginčijamas sprendimas ir nuo 2000 m. sausio 1 d. iki 2006 m. gruodžio 31 d. patvirtinta pagalbos investicijoms atsilikusiuose Italijos regionuose schema

- 14 Pagal EB 88 straipsnio 3 dalį 1999 m. lapkričio 18 d. Italijos valdžios institucijos pranešė Komisijai apie Įstatymu Nr. 488/1992 pagrįstos pagalbos schemos, kuri taikoma nuo 2000 m. sausio 1 d., projektą, kurį ši įregistravo numeriu N 715/99.

- 15 Italijos vyriausybės ir Komisijos atstovams pasikeitus keliais laiškais ir įvykus jų susitikimui Italijos valdžios institucijos šį pagalbos schemos projektą iš dalies pakeitė.
- 16 2000 m. liepos 12 d. ginčijamu sprendimu, apie kurį Italijos Respublikai buvo pranešta 2000 m. rugpjūčio 2 d. laišku SG(2000) D/105754, Komisija nusprendė nepateikti prieštaravimų dėl šios pagalbos schemos iki 2006 m. gruodžio 31 dienos (toliau – 2000–2006 m. pagalbos schema).
- 17 Ginčijamame sprendime įtvirtinta nuostata, kuria konkrečiai patvirtinamos minėtoje pagalbos schemoje nurodytos priemonės, užtikrinančios perėjimą 1997–1999 m. pagalbos schemos atžvilgiu (toliau – pereinamojo laikotarpio nuostata). Pagal šią nuostatą:

„Tik pirmą kartą taikant nagrinėjamą schemą, t. y. remiantis šia schema paskelbus pirmą kvietimą teikti paraiškas, ir bet kuriuo atveju su sąlyga, kad paraiškos pagalbai gauti būtų pateikiamos prieš pradėdant darbus pagal investicinį projektą, išimtinai bus priimamos paraiškos, pateiktos pagal paskutinį kvietimą teikti paraiškas, paskelbtą remiantis (1997–1999 m. pagalbos schema), kurios buvo pripažintos atitinkančiomis pagalbai gauti keliamus reikalavimus, tačiau nebuvo patenkintos dėl šiam kvietimui numatytų finansinių išteklių trūkumo.“

- 18 Priėmus šį sprendimą, 2000 m. liepos 14 d. MICA priėmė dekretą, nustatantį subsidijų gamybinei veiklai Įstatyme Nr. 488/1992 nurodytuose šalies atsilikusiuose Bazilikatos, Kalabrijos, Apulijos, Sardinijos ir Sicilijos regionuose didžiausią leistiną dydį (*misure massime consentite relative alle agevolazioni in favore delle attività produttive nelle aree depresse del Paese di cui alla legge n. 488/1992 per le regioni Basilicata, Calabria, Campania, Puglia, Sardegna e Sicilia*) (GURI, Nr. 166, 2000 m. liepos 18 d.,

p. 9), ir 2000 m. liepos 14 d. Aplinkraštį Nr. 9003 (GURI, Nr. 175 paprastas priedas, 2000 m. liepos 28 d.), siekdama nustatyti išsamias 2000–2006 m. pagalbos schemos įgyvendinimo taisykles.

- 19 Šio dekreto vienintelio straipsnio 2 dalies pirmojoje pastraipoje numatyta, kad pagalba gali būti suteikta „remiantis <...> išlaidomis, pripažintomis atitinkančiomis reikalavimus, pagal teigiamai įvertintas programas, susijusias su paskutiniu naudingumu kvietimu teikti paraiškas, kurioms padengti nebuvo suteiktos subsidijos dėl lėšų trūkumo.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

- 20 Galiojant 1997–1999 m. pagalbos schemei 1997 m. gruodžio 1 d. MICA paskelbė trečiąjį kvietimą teikti paraiškas pagalbai gauti pramonės sektoriuje pirmajam 1998 m. ketvirčiui (toliau – trečiasis kvietimas).
- 21 Suinteresuotosios įmonės savo paraišką pagalbai gauti galėjo teikti iki 1998 m. kovo 16 dienos. Jos galėjo prašyti padengti išlaidas, patirtas skaičiuojant nuo kitos dienos pasibaigus paraiškų, pateiktų pagal ankstesnį kvietimą teikti paraiškas (antrasis kvietimas), pateikimo terminui, t. y. nuo 1997 m. sausio 1 dienos.
- 22 1998 m. vasario 9 d. *Nuova Agricast* pateikė paraišką pagalbai gauti pagal trečiąjį kvietimą teikti paraiškas. Ši paraiška, kuri buvo pripažinta atitinkančia reikalavimus, 1998 m. rugpjūčio 14 d. MICA dekretu įrašyta į paraiškų, susijusių su Apulijos regionu, sąrašą. Tačiau, atsižvelgiant į šios paraiškos vietą sąrašė, *Nuova Agricast* prašomos pagalbos negavo, nes neužteko lėšų.

- 23 Tuo metu buvo paskelbtas ketvirtasis kvietimas teikti paraiškas pagalbai gauti pramonės sektoriuje antrajam 1998 m. ketvirčiui (toliau – ketvirtasis kvietimas).
- 24 1998 m. rugsėjo 16 d. *Nuova Agricast* atsisakė, kad jos paraiška būtų automatiškai įtraukta į pagal ketvirtąjį kvietimą sudarytą sąrašą, tam, kad iš naujo galėtų pateikti perrašytą paraišką, kai po šio kvietimo bus paskelbtas pirmasis naudingas kvietimas.
- 25 Tačiau Italijos valdžios institucijos iki 1999 m. gruodžio 31 d., t. y. iki 1997–1999 m. pagalbos schemos pasibaigimo datos, nepaskelbė jokio naudingo kvietimo.
- 26 2000 m. liepos 14 d., t. y. įsigaliojus 2000–2006 m. pagalbos schemai, Italijos valdžios institucijos paskelbė aštuntąjį kvietimą teikti paraiškas pagalbai gauti pramonės sektoriuje (toliau – aštuntasis kvietimas).
- 27 Atsižvelgiant į taikant 2000–2006 m. pagalbos schemą galiojusias sąlygas, buvo nuspręsta, jog *Nuova Agricast*, kuri negalėjo pasinaudoti ginčijamame sprendime įtvirtinta pereinamojo laikotarpio nuostata, paraiška yra nepriimtina ir ji nebuvo įtraukta į pagal aštuntąjį kvietimą sudarytą sąrašą.
- 28 Taigi *Nuova Agricast*, kartu su kitomis tokioje pačioje padėtyje esančiomis Italijos įmonėmis, pareiškė pirmąjį ieškinį Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme, prašydama panaikinti ginčijamą sprendimą. 2005 m. birželio 15 d. Nutartimi *Nuova Agricast ir kt. prieš Komisiją* (T-98/04) Pirmosios instancijos teismas šį ieškinį atmetė kaip nepriimtina, motyvuodamas tuo, kad jis buvo pareikštas pasibaigus EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje numatytam dviejų mėnesių terminui.

- 29 2005 m. rugsėjo 21 d. *Nuova Agricast* pareiškė antrąjį ieškinį Pirmosios instancijos teisme, kuris buvo įregistruotas numeriu T-362/05, prašydama įpareigoti Komisiją atlyginti žalą, kurią ji teigia patyrusi priėmus ginčijamą sprendimą. Šiuo metu ši byla nagrinėjama.
- 30 Be to, *Nuova Agricast* pareiškė ieškinį *Tribunale ordinario di Roma*, prašydama įpareigoti *Ministero delle Attività Produttive*, perėmusią MICA įgaliojimus, atlyginti žalą, kurią ji teigia patyrusi nesuteikus prašomos pagalbos.
- 31 Vykstant šiam procesui *Nuova Agricast* visų pirma tvirtino, kad derėdamasi su Komisija dėl pagalbos schemos pratęsimo po 1999 m. gruodžio 31 d. Italijos vyriausybė tinkamai neapsaugojo įmonių, kurios, kaip *Nuova Agricast*, atsisakė automatiško įtraukimo į pagal ketvirtąjį kvietimą, kuris, kaip paaiškėjo, buvo paskutinis kvietimas pramonės sektoriuje iki 1997–1999 m. pagalbos schemos galiojimo pabaigos, sudarytą sąrašą, norėdamos pateikti perrašytą paraišką, po šio kvietimo paskelbus pirmą vėlesnį naudingą kvietimą, įgytų teisių. Iš tiesų Italijos vyriausybė suklaidino Komisiją neinformavusi, kad šios įmonės taip pat įgijo teisių, ir taip pažeidė minėtų įmonių teisėtus lūkesčius galimybės pateikti perrašytą paraišką atžvilgiu.
- 32 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, jog *Nuova Agricast* turėjo „atitinkamą teisinį suinteresuotumą“, kad jos perrašyta paraiška būtų įtraukta į sąrašą, sudarytą pagal pirmą vėlesnį naudingą kvietimą, paskelbtą po kvietimo, pagal kurį ji atsisakė, kad jos pirminė paraiška būtų automatiškai įtraukta.
- 33 Todėl *Nuova Agricast* teisėti lūkesčiai ginčijamam sprendimu buvo galutinai nuvilti, nes juo iš dalies pakeista 2000–2006 m. pagalbos schema 1997–1999 m. pagalbos schemos atžvilgiu, numatant, kad reikalavimus atitinka tik darbų pagal projektus,

kuriems įgyvendinti suteiktos subsidijos, vykdymo išlaidos, patirtos pateikus paraišką pagalbai gauti (pagalbos būtinumo principas), bet nurodant, kad nuo šio principo leidžianti nukrypti pereinamojo laikotarpio ir išimtinio pobūdžio nuostata gali būti taikoma tik pagal 1997–1999 m. pagalbos schemą paskelbus paskutinį kvietimą pateiktų nepatenkintų paraiškų atžvilgiu.

- 34 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad priimdamas sprendimą dėl *Nuova Agricast* pateikto prašymo atlyginti žalą jis turi patikrinti, ar egzistuoja priežastinis ryšys tarp neteisėtų veiksmų, kuriais kaltinama Italijos valstybė, ir tvirtinamos žalos.
- 35 Kadangi ginčijamas sprendimas, kuris, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, yra žalos atsiradimo priežastis (*eventum damni*), jungia Italijos valstybės faktinį elgesį, dėl kurio ji kaltinama, – informacijos nepateikimą Komisijai arba netikslios informacijos pateikimą, ir *Nuova Agricast* nurodytos žalos padarymą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad siekiant nustatyti priežastinį ryšį tarp šio elgesio ir šios žalos, jis turi išsiaiškinti, ar žalos būtų išvengta tuo atveju, jei Italijos valstybė būtų pasielgusi kitaip, ir ar Komisija būtų priėmusi kitokią pereinamojo laikotarpio nuostatą, jei „jai būtų pateikta tiksli ir išsami informacija apie įmonių, norinčių gauti Įstatyme Nr. 488/1992 numatytų subsidijų, teisinę padėtį“.
- 36 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, siekiant įrodyti, kad kitoks rezultatas iš tikrųjų būtų buvęs palankus *Nuova Agricast*, reikia, kad ginčijamame sprendime įtvirtinta pereinamojo laikotarpio nuostata būtų pripažinta negaliojančia dėl to, kad ji neatitinka Bendrijos teisės sistemos normų ir principų.
- 37 Pirmiausia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar pereinamosios laikotarpio nuostata, tiek kiek ji negali būti taikoma *Nuova Agricast* padėtyje esančioms įmonėms, neturėtų būti pripažinta negaliojančia dėl to, kad pažeidžia vienodo vertinimo principą.

38 Iš tiesų šis teismas mano, kad pasibaigus patvirtintos 1997–1999 m. pagalbos schemos galiojimui egzistavo trys įmonių kategorijos:

- įmonės, kaip antai *Nuova Agricast*, kurių paraiška pagalbai gauti buvo įtraukta į pagal trečiąjį kvietimą sudarytą sąrašą, kurios paskelbus šį kvietimą negavo prašomos pagalbos dėl turimų lėšų trūkumo ir kurios atsisakė automatiško įtraukimo į pagal ketvirtąjį kvietimą sudarytą sąrašą, siekdamos pateikti perrašytą paraišką po šio kvietimo paskelbus kitą pirmą naudingą kvietimą (toliau – pirmajai kategorijai priklausančios įmonės),

- įmonės, kurių paraiškos buvo įtrauktos į pagal ketvirtąjį kvietimą sudarytą sąrašą, bet kurioms pagalba nebuvo suteikta dėl lėšų trūkumo (toliau – antrajai kategorijai priklausančios įmonės),

- įmonės, kurios dar nepateikė paraiškos pagalbai gauti, nors jau buvo pradėjusios vykdyti darbus pagal investicinį projektą (toliau – trečiajai kategorijai priklausančios įmonės).

39 Taigi jis mano, kad, pirma, pirmajai ir trečiajai kategorijoms priklausančios įmonės, kurios taip pat neturėjo galimybės taikyti pereinamojo laikotarpio nuostatos, nebuvo toje pačioje padėtyje ir todėl neturėjo būti vertinamos vienodai. Antra, jis mano, kad pirmajai ir antrajai kategorijoms priklausančių įmonių teisinės padėties panašios, todėl pirmųjų, kaip ir antrųjų, atžvilgiu turi būti taikoma pereinamojo laikotarpio nuostata.

40 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar pereinamojo laikotarpio nuostata neturėtų būti pripažinta negaliojančia dėl to, kad ji pažeidžia EB 253 straipsnyje įtvirtintą pareigą motyvuoti Bendrijų institucijų aktus.

41 Todėl *Tribunale ordinario di Roma* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar (galioja) ginčijamas sprendimas kalbant tik apie pereinamojo laikotarpio nuostatą, kuri numato galimybę pirmą kartą taikant nagrinėjamą schemą pritaikyti išimtinę nuo „pagalbos būtinumo“ principo leidžiančią nukrypti nuostatą tik paraiškoms, „pateiktoms pagal paskutinį kvietimą teikti paraiškas, paskelbtą remiantis anksčiau galiojusia ir Komisijos iki 1999 m. gruodžio 31 d. patvirtinta schema, kurios buvo pripažintos atitinkančiomis pagalbai gauti keliamus reikalavimus, tačiau nebuvo patenkintos dėl šiam kvietimui numatytų finansinių išteklių trūkumo“ <...>, ir dėl to pažeidžiant vienodo vertinimo principą ir EB 253 straipsnyje numatytą pareigą motyvuoti ji nepagrįstai netaikoma paraiškoms, kurios nebuvo patenkintos dėl lėšų trūkumo ir kurios atidėtos, kol bus automatiškai įtrauktos į sąrašą paskelbus pirmą vėlesnį kvietimą arba kol bus perrašytos taikant naują schemą paskelbus pirmą „naudingą“ kvietimą?“

Dėl prejudicinio klausimo

Išankstinė pastaba

42 Visų pirma reikia pastebėti, jog pateikdamas ši klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas manė, kad būtina Teisingumo Teismo prašyti atlikti ginčijamo sprendimo galiojimo kontrolę vienodo vertinimo principo ir pareigos motyvuoti atžvilgiu.

- 43 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika pagal EB 234 straipsnyje įtvirtintą procedūrą, grindžiamą griežtu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, tik nagrinėjantis bylą nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į konkrečias bylos aplinkybes, turi įvertinti tiek prejudicinio sprendimo reikalingumą savo sprendimui priimti, tiek Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą (žr. 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman*, C-415/93, Rink. p. I-4921, 59 punktą; 2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *ITC*, C-208/05, Rink. p. I-181, 48 punktą bei 2007 m. birželio 26 d. Sprendimo *Ordre des barreaux francophones et germanophone ir kt.*, C-305/05, Rink. p. I-5305, 18 punktą).
- 44 Šiomis aplinkybėmis, net jeigu pagrindinėje byloje *Nuova Agricast* nurodė kitus ginčijamo sprendimo negaliojimo pagrindus, nagrinėjant šio sprendimo galiojimo klausimą nereikia atsižvelgti į tuos, kurių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nenurodė (žr. pagal analogiją minėto sprendimo *Ordre des barreaux francophones et germanophone ir kt.* 17–19 punktus).

Dėl priimtinumų

- 45 Komisija tvirtina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nustatytas ryšys tarp Italijos valstybės galimos atsakomybės ir ginčijamo sprendimo galiojimo nėra įrodytas, todėl prejudicinis klausimas nesusijęs su pagrindine byla.
- 46 Iš tiesų, pirma, Italijos valstybė, pranešdama apie 2000–2006 m. pagalbos schemą, pažeisti vienodo vertinimo principą galėjo ir nesant kokio nors ginčijamo sprendimo, kurį Komisija priėmė dėl pranešančios valstybės narės pasiūlytos schemos, trūkumo.

Antra, nėra jokio ryšio tarp Italijos valstybės atsakomybės ir galimo sprendimo negaliojimo dėl visiškai formalaus trūkumo, kaip antai motyvacijos nebuvimas.

47 Šiuo atžvilgiu, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 35 punkte, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad ginčijamas sprendimas yra žalos priežastis ir yra susijęs su Italijos valstybės faktiniu elgesiu, dėl kurio ją kaltina *Nuova Agricast*, bei pastarosios nurodyta žala. Todėl jei ginčijamas sprendimas būtų pripažintas negaliojančiu dėl vienodo vertinimo principo pažeidimo ar dėl motyvacijos nebuvimo, ši išvada galėtų turėti pasekmių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo vertinimui, kurį jis atliks priimdamas sprendimą dėl *Nuova Agricast* pateikto prašymo atlyginti žalą.

48 Dėl šios priežasties visas prejudicinis klausimas yra priimtinas.

Dėl ginčijamo sprendimo galiojimo vienodo vertinimo principo atžvilgiu

49 Pirmiausia Komisija tvirtina, kad ginčijamu sprendimu negalėjo būti pažeistas vienodo vertinimo principas, nes pereinamojo laikotarpio nuostata jame buvo įtvirtinta Italijos valdžios institucijų laisva valia.

50 Šiuo atžvilgiu iš bendros Sutarties sistemos matyti, kad EB 88 straipsnyje numatytos procedūros rezultatas niekada neturi prieštarauti specialioms Sutarties nuostatoms (žr., be kita ko, 2001 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-204/97,

Rink. p. I-3175, 41 punktą ir 2002 m. gruodžio 12 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-456/00, Rink. p. I-11949, 30 punktą). Todėl valstybės pagalbos, kurios tam tikromis įgyvendinimo taisyklėmis pažeidžiamos kitos Sutarties nuostatos, Komisija negali pripažinti suderinama su bendrąja rinka (žr. 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-113/00, Rink. p. I-7601, 78 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

51 Be to, valstybės pagalbos, kurios tam tikromis įgyvendinimo taisyklėmis pažeidžiami bendrieji Bendrijos teisės principai, kaip antai vienodo vertinimo principas, Komisija negali pripažinti suderinama su bendrąja rinka.

52 Taigi šio sprendimo 49 punkte išdėstytas Komisijos argumentas turi būti atmestas.

53 Antra, Komisija teigia, kad Italijos valdžios institucijos jai nepranešė apie išskirtinį pirmajai kategorijai priklausančių įmonių atvejį, todėl jos negalima kaltinti neatsižvelgus į specifinę šių įmonių padėtį bei remtis kokiu nors šiuo pagrindu pagrįstu ginčijamo sprendimo trūkumu.

54 Šiuo atžvilgiu pagal nusistovėjusią teismų praktiką sprendimo dėl valstybės pagalbos teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į Komisijos turimą informaciją priimant sprendimą (žr. 1986 m. liepos 10 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 234/84, Rink. p. 2263, 16 punktą; 2002 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano prieš Komisiją*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink. p. I-7869, 168 punktą ir 2004 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-276/02, Rink. p. I-8091, 31 punktą).

- 55 Net jei ši teismų praktika iki šiol buvo taikyta tik ieškinio, pareikšto dėl Komisijos sprendimo, priimto pasibaigus EB 88 straipsnio 2 dalyje nurodytai procedūrai, atveju, ji *a fortiori* yra svarbi, kai nagrinėjamas sprendimo nepareikšti prieštaravimų dėl pagalbos arba pagalbos schemos, kaip antai ginčijamas sprendimas, galiojimo klausimas.
- 56 Iš tiesų konkrečiau kalbant apie pastarąją sprendimų kategoriją, minėtą teismų praktiką pagrindžia Sutartyje įtvirtintos valstybės pagalbos kontrolės procedūros sistema.
- 57 Valstybės pagalbos kontrolės procedūroje reikia skirti, pirma, EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą ir Reglamento Nr. 659/1999 4 straipsnyje reglamentuojamą pirminę pagalbos tyrimo stadiją, kuri skirta tik leisti Komisijai susidaryti pirmą nuomonę apie dalinį ar visišką nagrinėjamos pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, antra, EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą bei minėto reglamento 6 ir 7 straipsniuose reglamentuojamą formalią tyrimo procedūrą, kuri skirta Komisijai surinkti visą informaciją apie bylos aplinkybes (1993 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Cook prieš Komisiją*, C-198/91, Rink. p. I-2487, 22 punktas; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 16 punktas; 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 38 punktas ir 2007 m. lapkričio 29 d. Sprendimo *Stadtwerke Schwäbisch Hall ir kt. prieš Komisiją*, C-176/06 P, 20 punktas).
- 58 Komisija gali atlikti tik EB 88 straipsnio 3 dalyje numatytą pirminę procedūrą, kad priimtų palankų sprendimą dėl pagalbos, jeigu ji gali pirmojo tyrimo pabaigoje būti tikra, kad atitinkamas projektas suderinamas su Sutartimi.

59 Tik jei atlikus šį pirmąjį patikrinimą Komisijos įsitikinimas yra priešingas arba patikrinimas jai neleidžia įveikti visų sunkumų vertinant pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, Komisija turi atsižvelgti į visas būtinas rekomendacijas ir dėl to pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą (šiuo klausimu visų pirma žr. 1984 m. kovo 20 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, 84/82, Rink. p. 1451, 13 punktą; minėtų sprendimų *Cook prieš Komisiją* 29 punktą; *Matra prieš Komisiją* 33 punktą; *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 39 punktą bei *Portugalija prieš Komisiją* 33 punktą).

60 Tačiau jei sprendimo nepateikti prieštaravimų dėl pagalbos arba pagalbos schemos galiojimo klausimas turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į aplinkybes, apie kurias Komisija pasibaigus pirminei stadijai negalėjo žinoti, ji būtų skatinama nuolat pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą tyrimo procedūrą ir įpareigoti suinteresuotuosius asmenis pateikti savo pastabas, kad išvengtų, jog dėl aplinkybių, apie kurias ji negalėjo žinoti, jos sprendimas patvirtinti atitinkamą pagalbą arba pagalbos schemą būtų panaikintas. Kaip savo išvados 71 punkte pabrėžė generalinis advokatas, taip būtų nesilaikoma valstybės pagalbos kontrolės suskirstymo, kurio siekė Sutarties autoriai ir kurį patvirtino Bendrijos teisės aktų leidėjas Reglamente Nr. 659/1999, į dvi atskiras stadijas, kurių antroji ne visada reikalinga.

61 Šiuo atžvilgiu pagrindinėje byloje ginčijamo sprendimo dalyje „Teisinis pagrindas“ nurodomos Įstatymo Nr. 488/1992 nuostatos, kurios patikslino šio sprendimo 10 ir 11 punktuose apibendrintas išsamias 1997–1999 m. pagalbos schemos įgyvendinimo taisykles, įskaitant įmonėms, negavusioms pagalbos dėl paskelbus atitinkamą kvietimą teikti paraiškas numatytų lėšų trūkumo, suteiktą galimybę pasirinkti tarp automatiško pradinės paraiškos įtraukimo į sąrašą ir perrašytos paraiškos pateikimo.

- 62 Todėl net jei Italijos valdžios institucijos savo iniciatyva konkrečiai ir išsamiai nepranešė Komisijos tarnyboms apie įmonių, norinčių gauti subsidijas pagal Įstatymą Nr. 488/1992, atitinkamas teisinės padėtis, kaip tai matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, Komisija turėjo žinoti, kad egzistuoja tiek pirmajai, tiek antrajai kategorijoms priklausančios įmonės.
- 63 Atsižvelgiant į šią išvadą, *Nuova Agricast* prašymas nurodyti Komisijai pateikti tam tikrus laiškus, kuriais ji pasikeitė per derybas su Italijos valdžios institucijomis, vykusias iki ginčijamo sprendimo priėmimo, kad būtų galima patikrinti, ar šios valdžios institucijos pranešė Komisijos tarnyboms apie pirmajai kategorijai priklausančias įmones, neturi reikšmės.
- 64 Trečia, šiomis aplinkybėmis reikia įvertinti, ar nepateikusi prieštaravimų dėl pagalbos schemos, pagal kurią tik antrajai kategorijai priklausančioms įmonėms gali būti taikoma pereinamojo laikotarpio nuostata, Komisija pažeidė vienodo vertinimo principą.
- 65 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad pereinamojo laikotarpio nuostata gali būti taikoma tik toms antrajai kategorijai priklausančioms įmonėms, kurios nepradėjo vykdyti darbų pagal savo investicinį projektą prieš pateikdamos savo paraišką pagalbai gauti pagal ketvirtąjį kvietimą.
- 66 Vienodo vertinimo principas reikalauja, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, jei toks vertinimas negali būti objektyviai pagrįstas (žr., be kita ko, 2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Koninklijke Coöperatie Cosun*, C-248/04, Rink. p. I-10211, 72 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 67 Tačiau reikia pripažinti, kad pagrindinėje byloje pirmajai ir antrajai kategorijoms priklausančios įmonės nėra panašioje padėtyje gairių 4.2 punkto trečiojoje pastraipoje nurodyto valstybės pagalbos būtinumo reikalavimo atžvilgiu.
- 68 Taigi, kaip matyti iš 1980 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Philip Morris Holland prieš Komisiją* (730/79, Rink. p. 2671, 17 punktas), pagalba, kuri pagerina ją gavusios įmonės finansinę padėtį ir yra nebūtina EB 87 straipsnio 3 dalyje numatytiems tikslams pasiekti, negali būti laikoma suderinama su bendrąja rinka (šiuo klausimu taip pat žr. 1987 m. vasario 24 d. Sprendimo *Deuflil prieš Komisiją*, 310/85, Rink. p. 901, 18 punktą ir 1994 m. spalio 5 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-400/92, Rink. p. I-4701, 12, 20 ir 21 punktus).
- 69 Išvada, jog nėra būtina gauti pagalbą, gali būti daroma dėl to, kad suinteresuotoji įmonė jau pradėjo, net baigė vykdyti darbus pagal projektą, kuriam buvo skirta pagalba, iki paraiškos pagalbai gauti pateikimo kompetentingoms valdžios institucijoms, o tai pašalina galimybę, kad atitinkama pagalba gali turėti skatinamąją reikšmę.
- 70 Galiojant 1997–1999 m. schemai, antrajai kategorijai priklausančios įmonės turėjo absoliučią teisę, kad jų paraiška būtų automatiškai ir be jokių pakeitimų įtraukta į kvietimo teikti paraiškas, kurį paskelbus šios įmonės jau buvo pateikusios savo paraišką, paskelbus pirmą vėlesnį naudingą kvietimą sudarytą sąrašą, nereikalaujant, kad jos imtųsi kokių nors veiksmų.
- 71 Tačiau pirmajai kategorijai priklausančios įmonės turėjo pateikti paraišką po kvietimo teikti paraiškas, pagal kurį jos atsisakė būti automatiškai įtrauktos, paskelbus pirmą vėlesnį naudingą kvietimą. Be to, ši paraiška turėjo būti perrašyta.

- 72 Aišku, kaip tai nurodo *Nuova Agricast*, ir pradine, ir perrašyta paraiškomis siekiama gauti finansavimą tam pačiam projektui ir galėjo būti perrašytos ne esminės minėto projekto dalys, bet tik duomenys, kuriais grindžiami rodikliai, skirti nustatyti paraiškos vietą pagal kvietimą, kurį paskelbus ji buvo pateikta, sudarytame sąraše.
- 73 Tačiau patys rodikliai atitiko reikšmingas paraiškos dalis. Iš tiesų jie buvo susiję visų pirma su atitinkamos įmonės į projektą investuotų nuosavų lėšų dalimi visų investicijų atžvilgiu, vykdant projektą sukurtomis darbo vietomis visų investicijų atžvilgiu bei prašomų subsidijų sumos ir maksimalaus subsidijų, kurios gali būti suteiktos, dydžio santykiu.
- 74 Be to, vien aplinkybės, kad pakeitus duomenis, kuriais grindžiami rodikliai, padidėja reali galimybė gauti prašomą pagalbą, pakanka įrodyti, kad perrašant paraišką iš tiesų būtų pateikiama paraiška, kuri skirtųsi nuo pradinės.
- 75 Be to, kadangi pakeitus duomenis, kuriais grindžiami rodikliai, perrašant paraišką ji būtų priskirta aukštesnei vietai siekiant, kad užimtų naudingą vietą skirstant pagal atitinkamą kvietimą numatytas lėšas mažėjimo tvarka, suteikus galimybę pereinamojo laikotarpio nuostatą taikyti ir pirmajai kategorijai priklausančioms įmonėms, šių įmonių projektai turėtų geresnes galimybes gauti prašomą pagalbą nei įmonių, dalyvaujančių konkurse pirmą kartą, kurių atžvilgiu dėl pagalbos būtinumo negali kilti abejonų.

- 76 Atvirksčiai, tokių pasekmių negalėtų kilti antrajai kategorijai priklausančių įmonių pagal ketvirtąjį kvietimą jau pateiktas paraiškas automatiškai įtraukiant į pagal aštuntąjį kvietimą sudarytą sąrašą, nes nesant jokios galimybės pakeisti šių paraiškų, rodikliai išlieka nepakitę.
- 77 Atsižvelgiant į šiuos vertinimus reikia konstatuoti, kad pirmajai ir antrajai kategorijoms priklausančios įmonės nebuvo panašioje padėtyje.
- 78 Todėl neatrodo, kad patvirtinusi 2000–2006 m. pagalbos schemą, įskaitant pereinamojo laikotarpio nuostatą, Komisija pažeidė vienodo vertinimo principą.

Dėl ginčijamo sprendimo galiojimo pareigos motyvuoti atžvilgiu

- 79 Kaip matyti iš nusistovėjusios teismų praktikos, EB 253 straipsnyje reikalaujama motyvacija turi atitikti ginčijamo akto pobūdį bei aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė ginčijamą teisės aktą, argumentus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti jo priėmimo pagrindimą, o kompetentingas teismas – vykdyti kontrolę. Pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į bylos aplin-

kybes, tai yra į akto turinį, nurodytų priežasčių pobūdį bei asmenų, kuriems aktas skirtas, ar kitų asmenų, kurie konkrečiai ir tiesiogiai su juo susiję, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvacija atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir turinį bei visus nagrinėjamą klausimą reglamentuojančias teisės normas (žr., be kita ko, minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 63 punktą ir 2006 m. vasario 23 d. Sprendimo *Atzeni ir kt.*, C-346/03 ir C-529/03, Rink. p. I-1875, 73 punktą bei 2007 m. vasario 1 d. Sprendimo *Sison prieš Tarybą*, C-266/05 P, Rink. p. I-1233, 80 punktą).

80 Kaip pabrėžia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, iš ginčijamo sprendimo nematyti jokio kriterijaus, pagal kurį galima atskirti įvairias įmonių, pateikusių paraišką galiojant 1997–1999 m. pagalbos schemai ir besirėmusių teisiniu suinteresuotumu, kad jų paraiška būtų įtraukta į pagal vėlesnį kvietimą sudarytą sąrašą, kategorijas.

81 Tačiau pareiga motyvuoti iš principo apima tik priežastis, dėl kurių tam tikrai ūkio subjektų kategorijai taikoma atitinkama priemonė, bet nereiškia, kad reikia pateisinti jos netaikymą ir visiems kitiems ūkio subjektams, kurie nėra panašioje padėtyje. Iš tiesų, kadangi kategorijų, kurioms priemonė netaikoma, skaičius potencialiai neapribotas, negalima iš Bendrijos institucijų reikalauti pateikti kiekvienos jų specifinę motyvaciją.

82 Atvirkščiai, kai asmenys, kuriems skirtas aktas, ir kiti ūkio subjektai, kuriems jis netaikomas, yra panašioje padėtyje, aktą priėmusi Bendrijos institucija, pateikdama specifinę motyvaciją, turi paaiškinti, kokiomis objektyviomis priežastimis pateisinamas toks skirtingas vertinimas.

- 83 Dėl pereinamojo laikotarpio nuostatos pažymėtina, kad argumentai, kuriais remiantis Komisija leido taikyti pereinamojo laikotarpio tvarką antrajai kategorijai priklausančioms įmonėms, yra teisiškai pagrįsti ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybėmis ir visomis atitinkama sritį reglamentuojančiomis teisės normomis.
- 84 Iš tiesų pereinamojo laikotarpio nuostata tiesiogiai nurodo galiojant 1997–1999 m. pagalbos schemai įmonėms pripažintą galimybę prašyti, kad jų paraiška pagalbai gauti būtų įtraukta į po kvietimo teikti paraiškas, kuri paskelbus jos jau buvo pateikusios savo paraišką, paskelbus pirmą vėlesnį naudingą kvietimą, sudarytą sąrašą. Tad šią galimybę numatantys nacionalinės teisės aktai ne tik buvo numatyti ginčijamo sprendimo dalyje „Teisinis pagrindas“, bet apie juos žinojo visi suinteresuotieji asmenys.
- 85 Taigi, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybes, pereinamojo laikotarpio nuostatos formuluotės pakanka suprasti, kad Italijos valstybė siekė užtikrinti įmonėms, dalyvavusioms konkurse galiojant 1997–1999 m. pagalbos schemai, paskelbus paskutinį kvietimą teikti paraiškas, perėjimą nuo šios pagalbos schemos iki 2000–2006 m. pagalbos schemos ir kad Komisija nusprendė, jog ši priemonė yra suderinama su bendrąja rinka.
- 86 Tačiau, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 67–77 punktuose, pirmajai ir antrajai kategorijoms priklausančios įmonės nebuvo panašioje padėtyje. Todėl, nors Komisija nenurodė priežasčių, dėl kurių buvo nuspręsta, jog pereinamojo laikotarpio nuostata netaikoma ir pirmajai kategorijai priklausančioms įmonėms, ji nepažeidė savo pareigos motyvuoti.
- 87 Atsižvelgiant į visus anksčiau nurodytus argumentus, reikia atsakyti, kad išnagrinėjus pateiktą klausimą nebuvo nustatyta nieko, kas paveiktų ginčijamo sprendimo galiojimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

⁸⁸ Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

Išnagrinėjus pateiktą klausimą nebuvo nustatyta nieko, kas paveiktų 2000 m. liepos 12 d. Komisijos sprendimo iki 2006 m. gruodžio 31 d. nepateikti prieštaravimų dėl pagalbos investicijoms Italijos atsilikusiuose regionuose schemos (Valstybės pagalba Nr. N 715/99 – Italija) galiojimą.

Parašai.